

Pryszczarek kapustnik (*Dasyneura brassicae* Winn.)

Jajo – niewielkie, długości 0,27 mm, początkowo czerwone, później brudnobiałe.

Larwa (stadium szkodliwe) – długości 6–7 mm, brudnobiała, z ciemnobrunatną głową. Jej ciało pokrywa szorstkie owłosienie z ciemnymi plamkami. Ma trzy pary odnóży tułowiowych i charakterystyczne, skierowane ku górze dwa kolce na końcu odwłoka.

Poczwarka – długości do 1,4 mm, żółtobiała lub żółta.

Osobnik dorosły – muchówka niewielkich rozmiarów, samica mierzy do 2,2 mm, natomiast samiec do 1,5 mm. Jej tułów jest brązowy, a odwłok czerwony lub żółtoszary. Ma długie odnóże.

Miesiąc	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Występowanie na rzepaku					■	■	■	■				
Zwalczanie chemiczne					■							

Szkodliwość

Stadium szkodliwym jest larwa rozwijająca się w łuszczynach. W jednej łuszczynie może znajdować się 180 larw, które wysysają soki z nasion oraz wewnętrznych ścian łuszczyn. Żerowanie larw powoduje żółknięcie, deformowanie się i w rezultacie pęknięcie oraz osypywanie się zwykle wszystkich nasion z łuszczyny. Powoduje to duże straty oraz prowadzi do powstania samosiewów. Głównych uszkodzeń w uprawie rzepaku ozimego dokonuje pierwsze pokolenie pryszczarka kapustnika, a najwięcej uszkodzeń występuje w pasie brzegowym plantacji. Uszkodzenia są bramą wejścia dla sprawców chorób. Największym zagrożeniem dla upraw rzepaku jest liczne i jednoczesne wystąpienie chowacza podobnika i pryszczarka kapustnika.